

СВЕТИ САВА, ОТАЦ И СИН

А када је светитељ тако путовао по народу, учећи га и **крепећи**, а оно изађе пред њега отац и син. Отац се жаљаше на сина, како га не слуша и не поштује. А син се жаљаше на оца, како не прима његове савете и неће да му уступи домаћинство.

Слушао Свети Сава и оца и сина, па ће на крају рећи сину: „Прекрсти се!”

А он се прекрсти: „У име оца и сина...”

„Кога си прво поменуо?”

„Оца.”

„Где си прво **метнуо** прсте?”

„На чело.”

„А шта је на челу или под челом?”

„Памет.”

„А после оца кога си поменуо?”

„Сина.”

„Где си метнуо прсте кад си поменуо сина?”

„На трбух.”

„Има ли ту памети?”

„Нема.”

„Па код кога је онда већа памет: код оца или код сина?”

„Код оца.”

„Ето видиш, несрећни сине”, рече најзад Свети Сава, „сам си казао да је отац већи од сина, јер је он први а син други, он старији, а син млађи. И онда оца свога треба да поштујеш, да цениш и слушаш, докле је год жив, ако мислиш после да и тебе млађи поштују и цене.”

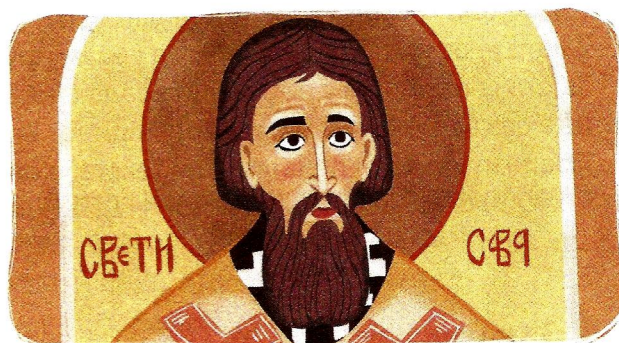
„А знаш ли ону пету заповест Божију?”

„Ја знам.”

„Кажи је!”

И он је каза...

„Ето тако, оца и мајку треба поштовати ако хоћете да будете срећни и дуговечни”, рече најзад Свети Сава непослушном сину, па оде...

крепећи – надахњујући, подстичући, храбрећи да се напредује

метнуо – ставио

трбух – стомак

Народна прича

